

[Niels Helveg Petersen]

rigt også ville sætte pris på ville blive taget alvorligt.

Det ene problem, jeg har, er sådan set af principiel art, knyttende sig til, i hvilket omfang folketinget skal foretage en prioritering af denne art, i hvilket omfang det er en opgave for folketinget at gøre det, og i hvilket omfang det er en opgave for sundhedsstyrelse og andre lægelige myndigheder.

Der er jo, hvis vi skal se ret på det, en række forslag, man kunne stille om specialcentre på forskellige områder inden for medicinen, som hver for sig ville være yderst berettigede. Undertiden er folketinget gået ind i denne diskussion. Jeg tror, at beslutningen om at oprette et professorat for eksempel i socialmedicin i meget høj grad havde sit udspring her i folketingssalen, men normalt må jeg holde for, at prioriteringen i sager af denne art skal foregå andre steder end her i folketingssalen ved lovgivning, og det er vel formentlig også baggrunden for, at skiftende socialdemokratiske regeringer gennem årene, hvor dette spørgsmål jo har eksisteret fuldt så meget, som det gør i dag, er vejet tilbage for ved lovgivning at gennemføre noget sådant.

I denne forbindelse er der et helt uafklaret spørgsmål i lovforslaget. Jeg vil gerne spørge forslagsstillerne: er det tanken, at dette skal være statslige centre, eller er der tale om, at det skal være centre, der er passet ind i og altså finansieret og administreret af sygehuskommunerne, amterne? Skal de ligge inden for amternes område i forbindelse med det sygehuvæsen, der i øvrigt er opbygget, og som i øvrigt er under amtsligt ansvar, eller er det hensigten, at det skal være statsligt finansierede centre? Det må jeg nærmest forstå på bemærkningerne at det er, men i så fald vil jeg da gerne pege på over for forslagsstillerne, at vi har statsinstitutioner liggende, som får behov for i hvert fald koordineringsøvelser med de tilstedeværende amtslige og amtsligt administrerede, amtsligt finansierede sygehuse. Det spørgsmål er ikke behandlet i forslaget, men det synes jeg nok fortjener at blive uddybet, om ikke andet så under udvalgsarbejdet.

Dernæst, og det er nok den mest alvorlige indvending, jeg har mod forslaget, er jeg ikke sikker på, at centertanken er den bedste til disse formål. Jeg ville have rejst det spørgsmål efter de overvejelser, som i hvert fald vi

har gjort os i behandlingen af sagen, om ikke det er bedre, om man ikke når et bedre resultat ved f.eks. at åbne for ydernumre til specialuddannede, der har særlig mulighed for at kunne yde sexologisk vejledning og gå ind i en rådgivning om sexologisk behandling. Med andre ord, om vi ikke for dette speciale eller subspeciale, eller hvad man vil kalde det, skal vælge samme fremgangsmåde, som man vælger over for en lang række andre specialer, nemlig at åbne for speciallægepraksis i videre udstrækning, hvilket jo også giver en mulighed for, at praktiserende læger kan henvise.

Denne tanke vil jeg i hvert fald gerne have drøftet i folketingsudvalget, der behandler beslutningsforslaget, og have belyst, om der ikke ad den vej kan findes en løsning, der bedre harmonerer med det administrative og det finansielle system, som i øvrigt er bygget op omkring vores sygehuvæsen, og som ud fra et patientsynspunkt er mere decentralt og i og for sig nok lettere tilgængeligt, og som ville kunne løse disse opgaver på en måde, der svarer til, hvordan vi i øvrigt har løst opgaver inden for sundhedsvæsenet.

Jeg er altså ikke uden videre tilhænger af forslaget, men jeg vil gentage: vi er indstillet på en seriøs debat om problemet, hvorledes vi bedst tilrettelægger vort sygehuvæsen for at kunne yde den bedst mulige service over for de patientgrupper, der her er tale om.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet kan selvfølgelig ikke støtte SFs krav til de offentlige kasser og til at udvide behandlersamfundet. Der er ganske enkelt ingen grænser for, hvad SF stiller af krav til de offentlige kasser, og det er jo klart, at hvis man skal løse problemet i offentlig regie, hver gang mennesket har problemer, er de offentlige kasser ikke store nok.

Men jeg kunne godt tænke mig at vide: i den række, som SF har af krav på de offentlige kasser, hvad nummer har dette forslag? Det er jo ganske indlysende, at fortsætter man ad denne vej, får vi endnu flere problemer, endnu flere arbejdsløse og endnu flere mennesker, der har krav på behandling af den ene eller den anden art.

Det er simpelt hen en uendelig række af niches, man opstiller fra SFs side, og der er